

ارزیابی انتقادی سیستم پیشنهادی از طرف بیمه مرکزی برای ارزیابی و نظارت بر توانگری شرکت های بیمه ایرانی

دکتر علیرضا دقیقی اصلی^۱

عیسی پرزادی^۲

شاهین طیار^۳

چکیده

در واکنش به افزایش نقش و مشارکت شرکت های بیمه در بازارهای مالی و اقتصاد کشورها، نهادهای ناظر و تنظیم کننده این بازارها شروع به توسعه چارچوب ها و شاخص هایی به منظور ارزیابی توانگری مالی و نظارت بر سلامت مالی این شرکت ها نمودند. به دنبال توسعه این چارچوب ها برخی از محققان چارچوب هایی را به منظور ارزیابی انتقادی سیستم های نظارت بر توانگری توسعه داده اند که برای نمونه می توان به چارچوب کامینز و همکاران (۱۹۹۴)، داف (۲۰۰۸) هولزموولر (۲۰۰۹) و سیگل (۲۰۱۳) اشاره نمود. در این مقاله با توجه به معیارهای شناسایی شده در این چارچوب های ارزیابی، سیستم نظارت مالی توسعه داده شده توسط بیمه مرکزی ایران در قالب آئین نامه شماره ۶۹ مورد ارزیابی و تحلیل انتقادی قرار می گیرد. نتایج این ارزیابی ها نشان می دهد که سیستم مذکور از برخی جهات دارای نقصان بوده و باید مورد اصلاح قرار گیرد. در نهایت پیشنهاداتی به منظور بهبود سیستم سنجش توانگری ارائه می شود.

واژگان کلیدی: نظارت مالی، توانگری مالی، مدیریت ریسک، نسبت توانگری

مالی

۱. استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران مرکز (Email: Daghighiasli@gmail.com)

۲. دانشجوی دکتری مدیریت، دانشگاه شهید بهشتی (Email: eparizadi@gmail.com)

۳. کارشناس ارشد مدیریت بازرگانی، دانشگاه علامه طباطبائی (Email: Shahintayar@yahoo.com)